

OPPI-ISIÄ IV E

(nettikuva)

RISTO SANTALA

18.5.1929 – 26.9.2012

(nettikuva)

Väinö Hotti

TAIVASTEN
VALTAKUNTA
VASTAAN HYÖKÄTÄÄN

© Risto Santala 1965

Kirjana julkaissut

Kansan

Raamattuseuran säätiö

1965

Teh. (ositt.) VHn

Miten voisimme varjeltua niin, ettei meidän vain havaittaisi taistelevan taivasten valtakuntaa vastaan? Olisiko löydettävissä jokin perushavainto, mikä voisi estää meitä ajautumasta väärälle tielle? Miten voisimme varjeltua demonisista asenteista?

*Hebrean kielessä on useita sielunvihollista merkitseviä sanoja. Omalla tavallaan ne paljastavat sen alitajuisen taustan, jolta kyseiset käsitteet ovat kehittyneet. Sielunvihollinen on **kategoor** 'syyttäjä', **masiit** 'villitsijä', **madiiach** 'viettelijä', **samael** 'myrkyin jumala', **satan** 'syyttäjä', joka nostaa syytteen **sitnaa**, vastaan; sana tosin lienee muodostunut alkujaan käsitteestä **listoot** eli 'ajautua syrjään'. Lisäksi on käsite **belial**, joka on muodostunut sanoista **beli** 'ilman' ja **ool** 'ies', siis 'ilman iestä oleva'. **Ba'al zvuuv** eli 'kärpästen herra' on **belsebuub**-sanan alkujuurena, ja lämpimissä maissa ymmärtääkin kärpästen hirvittävän vitsauksen. Merkillisin sielunvihollisen nimitys on sana **klippaa** eli 'kuori'. Sen jiddishinkielistä muunnosta **klippe** käytetään usein pahansuopaisena lempinimenä vaimoväestä. Kun "ajaudumme syrjään" pääasioista ja ryhdymme Jumalan valtakunnan edustajina asioimaan alueilla, jotka eivät meille varsinaisesti kuulu, on vaara ajautua pinnallisuuteen. Maailmakin odottaa papilta selvää sanomaa. "Sillä papin huulten pitää tallettaman tieto, ja hänen suustansa etsitään opetus; sillä hän on Herran Sebaotin sanansaattaja - - mutta to olette poikenneet tieltä, olette opetuksellanne*

saattaneet monet kompastumaan", profeetta Malakia toteaa (2: 7-8). Jos sanomamme on "kuorta", **klippaata**, olemme useimmiten väriiden voimien asialla.

On hirvittävän vastuullista olla Jumalan valtakunnan työntekijä. Kun Naadab ja Abihu toivat vierasta tulta Herran alttarille, Mooses varoitti heidän isäänsä Aaronia (3 Moos. 10: 3): "Niissä, jotka ovat minua lähellä, minä osoitan pyhyiteni - " Profeetta Jesaja tuskitteli: "Vanhurskas hukkuu, eikä kukaan pane sitä sydämelleen" (57: 1). Meidän tulisi teologiassakin muistaa Jeremian kirjan ohje (29: 23) : "Minä olen se, joka sen tiedän ja todistan, sanoo Herra." Näin voimme pysyä keskuksessa ja välttyä "kuorelta".

Sielunvihollisen pyrkimykseen kuuluu "ikeen" poistaminen kristillisyydestä. Tulos on lopulta sama kuin jos laki poistettaisiin yhteiskunnan lainsäädännöstä.

Laittomuuden valtaanpääsy ilmenee siinäkin, että on alettu puhua uskonnottomasta kristinuskosta - uskonto on hebreaksi **dat**. **Dat** on aivan samaa kuin lakikirjojen käyttämä termi **laki**, ei siis 'lain alla olemista'. Juutalaiset vihitään avioliittoon Mooseksen **datin** mukaisesti eli Mooseksen välittämän perinnäisen elämäkatsomuksen ilmaisemin perustein. Hengellisessä elämässä on omat lainmukaisuutensa. Se, joka noudattaa niitä, ei ole suinkaan "lain alla" ja laillisuuden orja. Laittomuus johtaa siihen, että hengellisen elämän perusteet, rukous, raamatunluku ja kuuliaisuus, tahdotaan riistää pois. Juuri sielunvihollinen pyrkii tähän ikeettömyyteen. Jeesus taas sanoi: "Ottakaa minun ikeeni päällenne."

Pienikin perääntyminen hengellisen elämän perusteista voi johtaa kaaokseen. Teologiassa on viime aikoina silloin tällöin korostettu, että koko inhimillinen elämä on hyvän ja pahan tahdon välistä taistelua. Jokainen itsekäs sana ja itsekäs teko, jokainen epäpyhä ajatus tai epäsiiveellisyys pienikin kylvö ja jokainen vihamielisyyden häivähdys liittyvät pieninä puroina suurempaan valtauomaan, mikä lopulta todellisena voimana upottaa koko ihmiskunnan hyökyihinsä. **"Hiiri synnyttää vuoren,"** kuten vanha hebrealainen sananlasku sanoo.

Uuden testamentin kuva ihmisestä on hyvin realistinen. Olemme mieleltämme Jumalan vihamiehiä (Kol. 1: 21). Kovin helposti vieraannumme Jumalan elämästä (Ef. 4: 18). Muutumme "mielemme hengeltä" ja meistä tulee Jumalan tahtoa vastaan hangoittelijoita. **Tässä ei auta aito kirkollisuus eikä pönäkkä lahkolaisuus, ei edes muodollisesti oikea jumaluusoppi.** Tuskin mikään muu aika on ollut niin jumalattoman kovasydämistä kuin juuri puhdasoppisuuden aika. Kirkon historia on usein todistus siitä, että kirkko on ilmeisesti taistellut taivasten valtakuntaa vastaan. **Pappeinkin voimme olla hiekkaa Jumalan valtakunnan koneistossa.** Saatamme lipsahtaa pois Kristuksesta ja jatkaa julistustoimintaamme tekemättä parannusta.

Jeesuksen ajan jaloimmat uskonnollisen elämän edustajat, fariseukset, saivat tuomion siitä, että heidän elämästään oli muodostunut suuri show. "He rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa," Johannes toteaa (12:43). Ja Jeesus kysyi: "Kuinka to voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala?" (Joh. 5: 44). "Fariseukset ja lainoppineet t e k i v ä t t u r h a k s i Jumalan aivoituksen heitä kohtaan" (Luukas 7: 30). Sama vaara vaanii meitä, oman aikamme hengellisiä eksperttejä. Jos emme taivu Pyhän Hengen hiljaisesta nuhteesta ja Jumalan sanan ohjeista, voimme parhaimmillammekin saavuttaa omine neuvoinemme vain Jumalan aivoitusten turhentelijan asteen.

*Aikanamme puhutaan kriisin kirkosta ja kirkon kriisistä monesti juuri siksi, että edellä mainitsemamme demoniset voimat ovat turmelleet teologiaamme ja asenteitamme. Tämä ei näy vain siinä, että olemme luisumassa Jumalan ilmoituksen keskuskysymyksistä sivuasioihin, vaan myös siinä, millä tavoin suhtaudumme kirkon sisäisiin ryhmiin ja piireihin. Kannattaako työtämme aina näky Jumalan valtakunnasta - vai onko vaikuttimenamme, kuten Augustinus aikoinaan sanoi, "ainainen oikeassa olemisen himo". Itsensä tutkistelu jättäneen tuskin ketään syyttömäksi. Viimeisten aikojen paha palvelija sanoo sydämessään: "Minun Herrani tulo viivästyy", ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan (Luuk. 12: 45). Toisen Timoteuskirjeen 3:n luvun pitkässä luettelossa mainitaan viimeisten päivien ihmisistä, että he ovat itserakkaita ja epäsopuisia ja että heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Sopisikohan tämä sana "kuoresta", **klippaasta**, meihin? Olemme usein kuin budjettikokoustaan istuva hallitus: suuret asiat hoidetaan suuripiirteisesti, mutta pikkuasioissa ollaan pikkumaisia. Kun emme näe asioiden ydintä, nielemme kameleita - hyttyset kyllä tiedämme siivilöidä.*

Sanon tämän kipua tuntien, sillä tuomion tulee aina alkaa Jumalan huoneesta.

Kun Vespasianuksen poika Titus tahtoi hyökätä Jerusalemin kimppuun, kehotti hänen isänsä häntä odottamaan kärsivällisesti, kunnes kaupunki yhä heikentyisi keskinäisissä riidoissa. Kun Titus sitten hyökkäsi, kaupungissa olevat kolme puoluetta olivat ehtineet jo polttaa keskinäisissä kahakoissaan jopa suurimman osan temppelin valtavista ruokavarastoista. Vihollisvoimien ilmestyessä Öllyvuoren ja Scopus-vuoren huipulle tapahtui tosin häthätää pikainen yhtyminen - mutta se oli liian myöhäistä. Ja niin voittamattamana pidetty Pyhä kaupunki hävitettiin.

Raamattu asettaa meidät oppikysymyksissä vaikeaan asemaan. Toisaalta tulisi muistaa: "Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne" (Room. 12: 10) "Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan - - hänen tulee sävyisästi ojentaa

vastustelijoita" ([2 Tim. 2: 24-25](#)) . Toisaalta toiset syntyvät, kuten profeetta Jeremia, "riidan ja toran mieheksi koko maalle" ([15: 10](#)). Jeremia joutui jopa sanomaan: "Älkää yhteenkään veljeen luottako" ([9: 4](#)). Kuinka voisimme löytää oikeat asenteet kriisin kirkossa ja kirkon kriisissä?

Muuan asia näyttää ilmeiseltä: ken ryhtyy sotaan, joutuu aina ryvettämään vaatteensa. Monet kaatuvat jopa omiensa luodeista. Silti emme saa pysyä poteroissamme. Emme pääse vastuusta sillä, että vaikenemme. Voi olla, että joku saa tehtäväkseen vaieta ja rukoilla ajan epäkohtien takia. Sanoohan Aamoskin: "Sentähden ymmärtäväinen vaikenee tänä aikana, sillä se on paha aika" ([5: 13](#)). Tällaista henkilöä emme saisi tuomita. Mutta toisaalta luemme profeetta Jesajan kirjasta, kuinka "oikeus työnnetään takaperin" ja kuinka "totuus kompastelee torilla" ja "suoruus ei voi sisälle tulla". Ja "Herra näki sen". "Ja hän näki, ettei ollut yhtäkään miestä, ja hän i h m e t t e l i, ettei kukaan astunut väliin" ([59: 14-16](#)).

Voimme langeta helposti kirkollisissa ja teologisissa kiistakysymyksissä demonisen hengen vietäviksi. Tähän juuri sielunvihollinen **samael**, 'myrkyn jumala', pyrkiikin. Tällöin päänäky katoaa. Tehtävämme on aina ruokkia ihmisiä evankeliumilla. Vapahtajamme joutui tosin nuhtelemaan kuulijoitaan ulkokultaisuudesta ja epäuskosta, mutta aina Hänen pääsanomansa oli juuri evankeliumi. Jumalan sana ei elä myrkyttyneessä ja kieroutuneessa ilmapiirissä. Väittelyissämme kietoudumme usein hätiköityihin päätelmiin ja harkitsemattomiin äänenpainoihin. Ja - jos jatkaisimme Matteuksen evankeliumin ([11: 12](#)) mahdollisesti demoneista esittämää kuvaa - jokainen hyvä sana synnyttää hyvän enkelin, ja jokainen paha sana synnyttää "väkivaltaisuuden enkelin". Juutalaisen perimätietoon kuuluvan kuvan mukaan tulevat nämä meidän synnyttämämme hyvät ja pahat enkelit vielä viimeiselle tuomiolle ja joko puolustavat tai syyttävät siellä meitä. Minkä "sabotaasihenkiä" paljouden voimmekaan tämän mukaan vielä saada kimppuumme elämämme loppukatsauksessa, ja miten vähän lienemmekään saaneet auttaa hyvien enkelten levitystyössä Jumalan valtakunnan asialla liikkuessamme.

Parasta olisi, jos voisimme etukäteen nähdä ajassamme piilevät vaarat ja siten estää niiden tunkeutumisen Jumalan valtakunnan varustusten sisäpuolelle. Siksi meidän tulisi olla valmiit kuuntelemaan yksinkertaisten Jumalan lasten huolta - usein juuri he näkevät oikein ajan liikahtelut. Samoin meidän velvollisuutemme on kuunnella kansan hengellisiä johtajia. Heillä on oikeus huutaa, puhaltaa ja puuskuu "kuin lapsensynnyttäjä" ([Jes. 42: 14](#)). "Sillä se kansa tai valtakunta, joka ei Sinua palvele, hukkuu" ([Jes. 60: 12](#)).

Omaltakin kohdaltani tunnen jotenkin vastuuni siitä, mitä olen näkevinäni Siionin näkökulmasta, katsellessani täältä kaukaa Suomen ja kristikunnan kehitystä. Lähetysaarnaaja kokee joitakin asioita kipeämmin kuin ehkä kotikentän miehet. Tilanne on eräissä asioissa suorastaan hälyttävä.

*Jumalan valtakuntaa vastaan taistellaan. Ajassamme on eräitä suorastaan demonisia virtauksia, joiden alkuperää tahtoisimme tässä tutkia. Teen sen osaksi **"ipcha mistabra"**, jyrkimmässä vastakohtaisuudessaan. En pyri puhumaan erikoisesti ketään vastaan, mutta olisin iloinen, ja voisin viitata Kristukseen niissä kohdin, missä olemme Häntä riisuneet omilla ajatuksillamme. En näe olevani sellaisessa asemassa, että voisin puhua "kirkon puolesta kirkkoa vastaan". Puheenvuoroni on enemmänkin henkilökohtainen tilitys asioista, jotka ovat v a i v a n n e e t mieltä seuratessani kaukaa rakasta kotikirkkoani.*

*Jos jokin tunnus olisi löydettävissä, ottaisin sen Filippiäiskirjeen 1. luvun [27:stä jakeesta](#). Siinä puhutaan "yksimielisyydestä" ja "samassa hengessä olemisesta" sekä taistelusta "e v a n k e l i u m i n u s k o n p u o l e s t a". Evankeliumi ja Jumalan pyhä sana esittävät kristillisestä uskosta tietyn kuvan. Tämän uskon p u o l e s t a meidät on kutsuttu taisteluun. Ja juuri tämä evankeliumin mukainen usko on nykyään vaarassa. Vain houkka ja sokea voi kieltää tämän tosiasian. **Purkumiehet hyökkäävät evankeliumin uskoa vastaan kirkon sisältä käsin - siksi taistelu evankeliumin uskon puolesta on käytävä kirkon sisällä.** Sen tähden tämä puheenvuoro.*